

جان‌های جاویدان

پژوهشگر - سید محمود افتخاری

مینیاتور ایران که آخرین بادگار از جمع یاران دوباره بکشد. این کار برای استاد بهترین سرگرمی و عشقی ذاتی بود. به تدریج علی

بزرگ مدرسه‌ی صنایع قدیمه است.

استاد علی مطیع به سال ۱۲۹۵ در شهرستان تهران به دنیا آمد. پدرش روحانی بود و در

فروشی‌هایی شد که چند تابلوی کوچک مینیاتور را برای جلب مشتری در داخل ویترین

تشریفات دادگستری آن روزگار صاحب قرار می‌دادند. آن زمان تمام آرزوهای

مطیع در این موضوع خلاصه می‌شد که بتواند تصویر اصلی و یا کپی این

مینیاتورهای کوچک را دوباره بکشد.

چنین عشق و علاقه‌ای بود که سرانجام در اسفند سال ۱۳۱۲ خورشیدی مطیع را

به مدرسه‌ی صنایع قدیمه کشاند. مطیع اینک به مرکز و کانون آموزش هنر

ایران راه یافته بود. در نخستین روز ورود

به مدرسه، استاد هادی تجویدی با

ارایه‌ی سه طرح مینیاتور علی مطیع را مورد امتحان قرار داد. استاد تجویدی به زودی به

استعداد و قدرت مطیع در طراحی مینیاتور پی برد.

بدین ترتیب مطیع در کلاس مدرسه‌ی صنایع قدیمه به شکلی رسمی و در رشته‌ی مینیاتور شاگرد استاد هادی تجویدی گردید و تمرین و تلاش خود را در عرصه‌ی هنر نازین مینیاتور و زیر نظر یکی از بزرگ‌ترین استادان

استاد علی مطیع نگارگر مدرسه‌ی

صنایع قدیمه

نام استاد علی مطیع، بادآور تاریخ نگارگری ایران در هفت دهه‌ی اخیر است. او از

شاگردان مدرسه‌ی صنایع قدیمه در مکتب شادروان هادی تجویدی می‌باشد.

مدرسه‌ای که کانون احیای هنرهای ملی ایران در قرن معاصر گردیده است.

استاد علی مطیع این هنرمند ماهر و چیره‌دست در روزگار کهولت و پیری

هنوز عاشقانه از این هنر می‌گوید. دل در

گرو نقش و نگار و رنگ‌های دل‌انگیز آن دارد.

استاد مطیع تبلور نزدیک به یک قرن هنر مینیاتور ایران است، با تمام ویژگی‌های

تاریخی آن. او آخرین بزرگ از جمع بزرگان مدرسه‌ی صنایع قدیمه است که به راستی آبرو

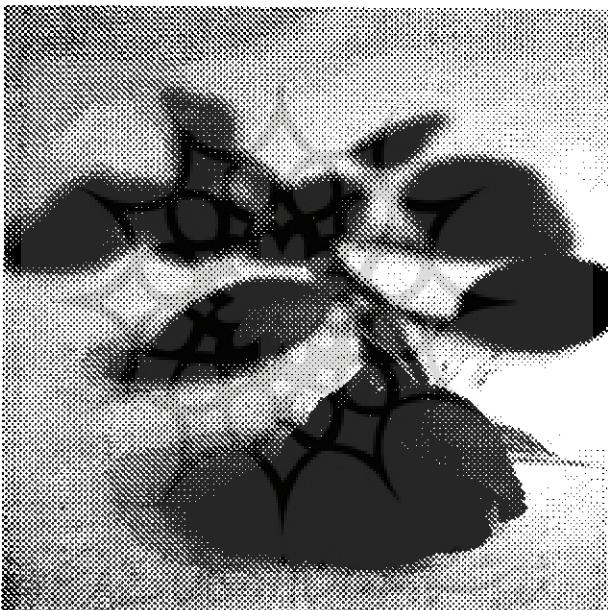
و اعتبار هنر ملی معاصر را رقم زده‌اند. استاد

علی مطیع نزدیک به نیم قرن مشغول آموزش مینیاتور به شاگردان و علاقه‌مندان این رشته‌ی

هنری بوده و شاگردان شایسته‌ای را در نگارگری ایرانی تربیت کرده است.

استاد علی مطیع اینک دوران نهاشت عمل جراحی قلب را در کشور آمریکا می‌گذراند.

با آرزوی سلامتی برای این هنرمند جاودانه‌ی

شغل و مقامی بود. پدرش علاقه داشت که فرزند پسر نیز چون خودش به دنبال تحصیل

علوم دینی بود و همانند خودش مجتهد شود. اما علی مطیع دنبال کار پدرش را نگرفت و

به کار مورد علاقه‌اش مشغول شد و تحصیلات متوسطه را در دیبرستان اتحادیه گذرانید.

او در ایام جوانی و نوجوانی شیفته‌ی شاهنامه‌ی مصوری بود که در لابلای

کتاب‌های کتابخانه‌های مختلف یافته بود.

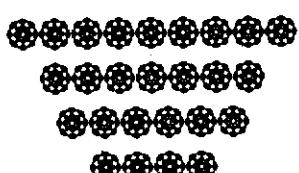
بسیار علاقه‌مند بود که نقاشی‌های شاهنامه را

زیبا و ارزشمندی به یادگار مانده که اینک بیشتر آن‌ها در موزه‌ها و به ویژه در موزه هنرهای ملی ایران و در مجموعه‌های خصوصی خودشان نگاهداری می‌شود. استاد مطیع در اجرای مینیاتورهای خود به شدت زیر نفوذ و تأثیر مینیاتور مکتب هرات است. استاد در این باره می‌گوید: «تمامی ارزش‌های ناب و خالص مینیاتور ایران در این مکتب جمع شده‌اند».

از آثار زیبا و برجسته‌ی استاد مطیع که هم اکنون در موزه هنرهای ملی موجود می‌باشد، تابلوی مشهور «کبی معراج حضرت رسول (ص)» است که به راستی استاد مطیع تمامی قدرت و مهارت لازم را برای ترسیم نقش و ترکیب رنگ‌های آن به کار گرفته است. استاد مطیع در زمینهٔ قلم‌گری نقش و نگاره‌ها نیز استادی والامقام است و به نظر می‌رسد که بعضی وقت‌ها با تأثیر پذیری از سبک رضا عباسی، نگاره‌هایی را با قدرت و استادی بسیار زیاد خلق کرده است.

پایان کلام این که استاد مطیع تنها یادگار بازمانده از مکتب استاد هادی تجویدی است که هنوز دلش برای مینیاتور ایران می‌پند. عمرش دراز باد و دستانش پر توان و راهش ماندگار.

در سال ۱۳۳۴ خورشیدی استاد مطیع نمایشگاه «هنر یکصد و پنجاه سال» اخیر ایران را ترتیب داد. علی مطیع در سالهای ۱۳۴۸-۱۳۴۲ در انتیتو تکنولوژی به سمت استاد طراحی مشغول فعالیت شد. وی در سال‌های ۱۳۵۶-۱۳۶۱ کلاس‌های مینیاتور فرهنگ‌سرای دیلم متوسطه‌ی خود را از مدرسه‌ی صنایع

قدیمه با افتخار دریافت کرد. از سال ۱۳۱۷ خورشیدی استاد مطیع به استخدام وزارت پست و تلگراف در آمد و هم زمان تا سال ۱۳۱۹ خورشیدی تحصیلات عالی خود را در مدرسه‌ی صنایع قدیمه ادامه داد. وی در همین سال با کسب مدرک لیسانس هنر به ارزش و اعتبار خود در بین هنرمندان عصر افزواد.

از استاد علی مطیع در طی هفت دههٔ هنر آفرینی آثار هنری و نقاشی‌های مینیاتور بسیار